

'HET LEVEN BEGINT BIJ 40 KNOPEN!'

TEKST & FOTOGRAFIE: **CHRISTIAN HAFFER** VERTALING: **THIJS VUNDERINK**

Waarschijnlijk herinnert elke windsurfer zich de t-shirts nog wel met de windsnelheid waarmee het leven echt zou beginnen, als print. Misschien dat het voor de meeste windsurfers gaat over het beëindigen van hun leven op die windsnelheid? Als je het echt wilt uitvinden, zijn er een aantal plekken op de wereld om te ervaren hoe het leven eruit ziet met veertig knopen.

Pozo Izquierdo, op Gran Canaria staat bekend om haar wind, die zonder genade blaast tijdens de zomermaanden. Het is de thuishaven van windsurfliegendes als Björn Dunkerbeck, de Moreno Twins en nu natuurlijk het Duitse 'Wunderkind' Philip Köster. Maar hoe het is om te varen op een spot zoals Pozo, als je geen legende bent of bent opgegroeid in deze wind met orkaankracht? We zijn verzekerd om het voor onszelf uit te vinden, als we een week voor het jaarlijkse PWA Worldcup evenement samen met wereld's beste riders het water op gaan hier en te kijken wat er tegenwoordig mogelijk is op deze spot.

Als je naar Gran Canaria vliegt is je eerste indruk waarschijnlijk geen positieve. Het eiland

ziet er stoffig uit, ligt vol met stenen en vanuit het vliegtuig zul je weinig groene plekken zien, maar veel door de wind gehavende kassen, kuddes windmolenparken, een eiland dat door het vulkanische ontstaan makkelijk te herkennen is. Die eerste indruk zal heel waarschijnlijk niet veel beter worden als het strand van Vargas je eerste bestemming is. Stel je de plek van een maanlanding voor, met stofwolken overal, rotsen, rotsen en nog meer rotsen in plaats van een wit zandstrand. Een hoop niets om je heen. Niet een plek de sissies of om te relaxen. Zelfs het water in komen is hier een behoorlijke missie, als de grote keien door de branding verschuiven. Staand op de rotsachtige kust kan het geluid van de keien die op elkaar geslagen worden vrij intimiderend zijn; de wind die probeert de 3.7 uit je handen te

trekken maakt de hele situatie niet comfortabeler. Er staat slechts een huis op dit strand, bewoond door Philip Köster en zijn ouders. Er bestaat geen twijfel over dat, als je hier opgroeit met deze plaats als dagelijkse speeltuin, je genoeg harde praktijklessen leert. En die training heeft zijn vruchten afgeworpen in de laatste paar jaar.

Slechts een paar kilometer downwind is de omgeving een beetje anders, op waarschijnlijk de meest bekende highwind locatie van de wereld. Een paar huizen meer, ontworpen als blokken, op elkaar gebouwd rond de kustlijn van Pozo Izquierdo. Het is een arena, waarin de actie op de baai vol witte schuimkoppen goed te volgen is, met de golven die pieken aan het eind van de baai op een zeer ondiep rif.

Als je een week voor de Worldcup arriveert ben je verzekerd van te gekke actie, maar het maakt windsurfen met het goede getij vergelijkbaar met het oversteken van Timesquare in New York op Nieuwjaarsavond. Met tot zestig riders, die met volle snelheid richting enorme ramps knallen moet je echt elke kant op kijken, inclusief boven en onder je, om crashes en rampen te voorkomen.

Terwijl de toeristen zoals wij het verkiezen om een beetje upwind te blijven de eerste dagen, rippen de locals en pro's op het eigenlijk halfdroge rif en gaan daar voor de steilste en heftigste schansen. En ja, zij betalen de prijs ook soms. Als je Kauli Seadi bijvoorbeeld vraagt of hij de Pozo' wasmachine heeft meegemaakt, zal zijn antwoord zijn 'Oh, yeah!'.
 Aan de andere kant voel je je alsof je midden in een windsurffilm zit, met Philip Köster, Ricardo Campello, Marcellino Browne, Viktor Fernandez, Klaas Vogetes en veel meer, die alle kanten op draaien om je heen en over je heen! Het is soms enorm motiverend om jezelf verder te pushen en te wennen aan deze windsnelheden. Om een indicatie te krijgen hoeveel wind er staat kun je gewoon binnenlopen in het café recht voor het strand om daar te zien hoe de voorruit tegen de wind in, volgeplakt zit met kapot geslagen insecten. Het lijkt een voorruit van je auto, na een lange rit. Het leven direct op Pozo zelf lijkt alleen weggelegd voor de taaien onder ons. Wij kozen om op een iets rustigere plek te verblijven, om 's nachts wat rust mee te pakken. Het grappige is, dat tien kilometer zuidelijker of meer het binnenland in, er geen palmboom meer beweegt. Het is echt een lokaal effect, die de wind op Pozo naar een enorme snelheid pusht.

Het goede nieuws is, dat je er echt aan gewend raakt, de wind, de keien. Op het moment dat je er aan gewend bent begin je meteen met jezelf verbeteren en jezelf te pushen. Je gaat er zelfs van genieten. Wij hebben er in ieder geval van genoten, verplaatsten van Pozo naar Vargas, afhankelijk van het tij en verkeer. We scoorden een paar sessies elke dag en een hoop blaren en kneuzingen. Maar als stervelingen, die we zijn, eisten de condities hun tol en na zeven dagen vol op het water met onze kleinste zeilen, hadden we moeite om de boardbags op het dak van onze huurauto te tillen voor de laatste trip naar het vliegveld.

Terwijl we incheckten op Las Palmas Airport, vingen we een korte glimp op van de andere kant van Gran Canaria. Busladingen met eindeloze rijen all-inclusive toeristen uit het zuiden. Sommigen klaagden zelfs over het gebrek aan entertainment in hun resort! Terwijl we de klachten aanhoorden, keken we elkaar aan. Met een glimlach op onze verbrande gezichten. ☺

SPOTINFO

Hoe kom je er:

Vluchten vanuit heel Europa brengen je naar Gran Canaria, dus het is alleen zaak om te checken of je zonder moeite je eigen materiaal meekrijgt op het vliegtuig!

Als je verblijft in Pozo, kun je je materiaal stallen daar en naar het strand lopen. Kijk op www.cutre.com bijvoorbeeld. Het huren van materiaal is ook mogelijk, je kunt hier overal terecht voor al je windsurfbehoeftes!

De beste tijd om te gaan is van juni tot augustus, breng alleen je kleinste zeilen mee en iets tussen een shorty en een 3/2 mm met korte armen. Schoentjes zijn een aanrader, met de keien op het strand en de zee-egels op het rif.

Pozo

Waarschijnlijk een van de beste spots ter wereld om te springen met schuinaanlandige wind. De golven veranderen enorm, afhankelijk van het tij, de beste condities vind je hier met hoogwater tot mid-tij.

Salinas

Net om de hoek, downwind van Pozo, beter voor golfrijden, het heeft wel een stevige golfhoogte nodig om te werken.

Vargas

Schuinaanlandige wind, werkt het best tijdens laagwater tot mid-tij. Met hoogwater breken de golven direct op de keien, het golfrijden is hier een stuk beter dan op Pozo.

